

✧ Texty na tento týden – Ex 20:1–17; Ř 6:1–3; Ř 7:7–12; Jr 31:31–34; Mt 23:23,24; Jk 2:1–9

✧ Základní verš

„Nikomu nebud'te nic dlužni, než abyste se navzájem milovali, neboť ten, kdo miluje druhého, naplnil zákon.“ (Ř 13:8)

Při rozhodování o problematickém členovi řekl jeden bratr z výboru sboru kazatelů: „Nemůžeme se rozhodovat na základě soucitu.“ Nemůžeme? Kazatel přemýšlel, jaké chápání Boha a Božího zákona má asi tento člověk. Soucit určitě musí být základem našeho přístupu k lidem – zejména k těm, kteří udělali chybu. Soucit je nedílnou součástí lásky, a jak říká úvodní text, milovat bližního znamená naplnit zákon.

Pokud je láska skutečně naplněním zákona, pak bychom si měli dávat pozor, abychom nepřemýšleli bez lásky o zákonu, ani bez zákona o lásce. V Písmu patří láska a zákon k sobě. Božský Zákonodárce je láska, a proto je Boží zákon zákonem lásky. Jak čteme v knize Perly moudrosti, zákon „vyjadřuje Boží povahu“ (COL 305; PM 156).

Boží zákon není souborem abstraktních principů, ale komplexem příkazů a pokynů, jejichž cílem je naše dobro. Boží zákon je ve své celistvosti vyjádřením lásky samotného Boha.

✧ Osnova lekce:

V průběhu dvanácti předchozích lekcí jsme společně poznávali ze stránek Písma Boha a jeho jedinečný charakter lásky a spravedlnosti. Žel, že mnohdy i v křesťanském prostředí bývají láska (milost) a spravedlnost (zákon) vnímány jako protiklady. V závěrečné lekci se proto podíváme, proč Bible představuje tyto dva rysy jako nerozlučnou dvojici, která se jedinečně projevuje nejen u Boha, ale má být patrná i v našem životě.

- Ex 20:1–17 - Desatero jako zákon lásky (neděle)
- Ř 7:7–12 - Svatý, dobrý a spravedlivý zákon (pondělí)
- Jr 31:33.34 - Zákon, milost a Boží charakter (úterý)
- Ř 13:8–10 - Láska jako naplnění zákona (středa)
- Jk 2:1–9 - Pozvání k činné lásce (čtvrtek)

NE 23. března – ZÁKON LÁSKY

Ex 20:1-6 „¹Bůh vyhlásil všechna tato přikázání: ²„Já jsem Hospodin, tvůj Bůh; já jsem tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví. ³Nebudeš mít jiného boha mimo mne. ⁴Nezobrazíš si Boha zpodoběním ničeho, co je nahoře na nebi, dole na zemi nebo ve vodách pod zemí. ⁵Nebudeš se ničemu tako věmu klanět ani tomu sloužit. Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, Bůh žárlivě milující. Stíhám vinu otců na synech do třetího i čtvrtého pokolení těch, kteří mě nenávidí, ⁶ale prokazují milosrdenství tisícům pokolení těch, kteří mě milují a má přikázání zachovávají.“

Ex 20:7-17 „⁷Nezneužiješ jména Hospodina, svého Boha. Hospodin nenechá bez trestu toho, kdo by jeho jména zneužíval. ⁸Pamatuj na den odpočinku, že ti má být svatý. ⁹Šest dní budeš pracovat a dělat všechnu svou práci. ¹⁰Ale sedmý den je den odpočinku Hospodina, tvého Boha. Nebudeš dělat žádnou práci ani ty ani tvůj syn a tvá dcera ani tvůj otrok a tvá otrokyně ani tvé dobytče ani tvůj host, který žije v tvých branách. ¹¹V šesti dnech učinil Hospodin nebe i zemi, moře a všechno, co je v nich, a sedmého dne odpočinul. Proto požehnal Hospodin den odpočinku a oddělil jej jako svatý. ¹²Cti svého otce i matku, abys byl dlouho živ na zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh. ¹³Nezabiješ. ¹⁴Nesesmilníš. ¹⁵Nepokradeš. ¹⁶Nevydáš proti svému bližnímu křivé svědectví. ¹⁷Nebudeš dychtit po domě svého bližního. Nebudeš dychtit po ženě svého bližního ani po jeho otroku ani po jeho otrokyni ani po jeho býku ani po jeho oslu, vůbec po ničem, co patří tvému bližnímu.“

Ex 6:7.8 „⁷Vežmu si vás za lid a budu vám Bohem. Poznáte, že já jsem Hospodin, váš Bůh, který vás vyvede z egyptské roboty. ⁸Dovedu vás do země, kterou jsem přísahou slíbil dát Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi. Vám ji dám do vlastnictví. Já jsem Hospodin.““

Lv 26:12 „Budu procházet mezi vámi a budu vám Bohem a vy budete mým lidem.“

Mt 22:37.39 „³⁷On mu řekl: „Miluj Hospodina, Boha svého, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí.“

³⁹Druhé je mu podobné: „Miluj svého bližního jako sám sebe.““

Dt 6:5 „Budeš milovat Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem a celou svou duší a celou svou silou.“

Lv 19:18 „Nebudeš se mstít synům svého lidu a nezanevřeš na ně, ale budeš milovat svého bližního jako sebe samého. Já jsem Hospodin.“

Mt 22:40 „Na těch dvou přikázáních spočívá celý Zákon i Proroci.“

PO 24. března – ZÁKON JE SVATÝ, SPRAVEDLIVÝ A DOBRÝ

Ř 7:7-12 „⁷Co tedy máme říci? Že zákon je hříšný? Naprosto ne! Ale hřích bych byl nepoznal, kdyby nebylo zákona. Vždyť bych neznal žádostivost, kdyby zákon neřekl: „Nepožádáš!“ ⁸Hřích použil tohoto přikázání jako příležitosti, aby ve mně probudil všechnu žádostivost; bez zákona je totiž hřích mrtev.

⁹Já jsem kdysi žil bez zákona, když však přišel zákon, hřích ožil, ¹⁰a já jsem zemřel. Tak se ukázalo, že právě přikázání, které mi mělo dát život, přineslo mi smrt. ¹¹Hřích použil přikázání jako příležitosti, aby mne oklamal a tak mě usmrtil. ¹²Zákon je tedy sám v sobě svatý a přikázání svaté, spravedlivé a dobré.“

Ř 3:25.26 „²⁵Jeho ustanovil Bůh, aby svou vlastní smrtí se stal smírnou obětí pro ty, kdo věří. Tak prokázal, že byl spravedlivý, když již dříve trpělivě promíjel hříchy. ²⁶Svou spravedlnost prokázal i v nynějším čase, aby bylo zjevné, že je spravedlivý a ospravedlňuje toho, kdo žije z víry v Ježíše.“

Ř 6:1-3 „¹Co tedy máme říci? Že máme dále žít v hříchu, aby se rozhojnila milost? ²Naprosto ne! Hříchu jsme přece zemřeli – jak bychom v něm mohli dále žít? ³Nevíte snad, že všichni, kteří jsme pokřtěni v Krista Ježíše, byli jsme pokřtěni v jeho smrti?“

Lv 19:2 „Mluv k celé pospolitosti Izraelců a řekni jim: Buďte svatí, neboť já Hospodin, váš Bůh, jsem svatý.“

Ž 19:8.9 „⁸Hospodinův zákon je dokonalý, udržuje při životě. Hospodinovo svědectví je pravdivé, nezkušený jím zmoudří. ⁹Hospodinova ustanovení jsou přímá, jsou pro radost srdci. Hospodinovo přikázání je ryzí, dává očím světlo.“

Ž 119:142.172 „¹⁴²Věčně spravedlivá je tvá spravedlnost, tvůj Zákon je pravda.

¹⁷²Al můj jazyk opěvuje, co jsi řekl, všechna tvá přikázání jsou spravedlivá.“

Ex 31:18 „Když přestal k Mojžíšovi na hoře Sínaji mluvit, dal mu dvě desky svědectví; byly to kamenné desky psané Božím prstem.“

ÚT 25. března – ZÁKON A MILOST

Jr 31:33.34 „³³Toto je smlouva, kterou uzavřu s domem izraelským po oněch dnech, je výrok Hospodinův: Svůj zákon jim dám do nitra, vepíši jim jej do srdce. Budu jim Bohem a oni budou mým lidem. ³⁴Už nebude učit každý svého bližního a každý svého bratra: „Poznávejte Hospodina!“ Všichni mě budou znát, od nejmenšího do největšího z nich, je výrok Hospodinův. Odpustím jim jejich nepravost a jejich hřích už nebudu připomínat.““

Jr 31:31.32 „³¹Hle, přicházejí dny, je výrok Hospodinův, kdy uzavřu s domem izraelským i s domem judským novou smlouvu. ³²Ne takovou smlouvu, jakou jsem uzavřel s jejich otci v den, kdy jsem je uchoпил za ruku, abych je vyvedl z egyptské země. Oni mou smlouvu porušili, ale já jsem zůstal jejich manželem, je výrok Hospodinův.“

J 3:1-21 „¹Mezi farizeji byl člověk jménem Nikodém, člen židovské rady. ²Ten přišel k Ježíšovi v noci a řekl mu: „Mistře, víme, že jsi učitel, který přišel od Boha. Neboť nikdo nemůže činit ta znamení, která činíš ty, není-li Bůh s ním.“

³Ježíš mu odpověděl: „Amen, amen, pravím tobě, nenarodí-li se kdo znovu, nemůže spatřit království Boží.“ ⁴Nikodém mu řekl: „Jak se může člověk narodit, když je už starý? Nemůže přece vstoupit do těla své matky a podruhé se narodit.“

⁵Ježíš odpověděl: „Amen, amen, pravím tobě, nenarodí-li se kdo z vody a z Ducha, nemůže vejít do království Božího. ⁶Co se narodilo z těla, je tělo, co se narodilo z Ducha, je duch. ⁷Nediv se, že jsem ti řekl: Musíte se narodit znovu. ⁸Vítr vane, kam chce, jeho zvuk slyšíš, ale nevíš, odkud přichází a kam směřuje. Tak je to s každým, kdo se narodil z Ducha.“

⁹Nikodém se ho otázal: „Jak se to může stát?“ ¹⁰Ježíš mu řekl: „Ty jsi učitel Izraele, a tohle nevíš? ¹¹Amen, amen, pravím tobě, že mluvíme o tom, co známe, a svědčíme o tom, co jsme viděli, ale vy naše svědectví nepřijímáte.“

¹²Jestliže nevěříte, když jsem k vám mluvil o pozemských věcech, jak uvěříte, budu-li mluvit o nebeských? ¹³Nikdo nevstoupil na nebesa, leč ten, který sestoupil z nebes, Syn člověka. ¹⁴Jako Mojžíš vyvýšil hada na poušti, tak musí být vyvýšen Syn člověka, ¹⁵aby každý, kdo v něho věří, měl život věčný. ¹⁶Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. ¹⁷Vždyť Bůh neposlal svého Syna na svět, aby svět soudil, ale aby skrze něj byl svět spasen. ¹⁸Kdo v něho věří, není souzen. Kdo nevěří, již je odsouzen, neboť neuvěřil ve jméno jednohoze Syna Božího. ¹⁹Soud pak je v tom, že světlo přišlo na svět, ale lidé si zamilovali více tmu než světlo, protože jejich skutky byly zlé. ²⁰Neboť každý, kdo dělá něco špatného, nenávidí světlo a nepřichází k světlu, aby jeho skutky byly najevo. ²¹Kdo však činí pravdu, přichází k světlu, aby se ukázalo, že jeho skutky jsou vykonány v Bohu. “

Žd 8:10 „A toto je smlouva, kterou uzavřu s domem izraelským po oněch dnech, praví Hospodin: Dám své zákony do jejich mysli a napíšu jim je na srdce. Budu jim Bohem a oni budou mým lidem.“

Ex 31:18 „Když přestal k Mojžíšovi na hoře Sínaji mluvit, dal mu dvě desky svědectví; byly to kamenné desky psané Božím prstem.“

Ž 37:30.31 „³⁰Ústa spravedlivého pronášejí moudrost, jeho jazyk vyhláší právo. ³¹Má v svém srdci Boží zákon, jeho kroky nezakolísají.“

Ef 2:8.9 „⁸Milostí tedy jste spaseni skrze víru. ⁹Spasení není z vás, je to Boží dar; není z vašich skutků, takže se nikdo nemůže chlubit.“

J 14:15 „Milujete-li mne, budete zachovávat má přikázání.“

Jk 1:22-25 „²²Podle slova však také jednejte, nebuďte jen posluchači – to byste klamali sami sebe! ²³Vždyť kdo slovo jen slyší a nejedná podle něho, ten se podobá muži, který v zrcadle pozoruje svůj vzhled; ²⁴podívá se na sebe, odejde a hned zapomene, jak vypadá. ²⁵Kdo se však zahledí do dokonalého zákona svobody a vytrvá, takže není zapomnětlivý posluchač, nýbrž také jedná, ten bude blahoslavený pro své skutky.“

Ř 3:20 „Vždyť ze skutků zákona ‚nebude před ním nikdo ospravedlněn‘, neboť ze zákona pochází poznání hříchu.“

Ř 7:7 „Co tedy máme říci? Že zákon je hříšný? Naprosto ne! Ale hřích bych nepoznal, kdyby nebylo zákona. Vždyť bych neznal žádostivost, kdyby zákon neřekl: ‚Nepožádáš!‘“

Ga 3:22-24 „²²Ale podle Písma je všechno v zajetí hříchu, aby se zaslíbení, dané víře v Ježíše Krista, splnilo těm, kdo věří. ²³Dokud nepřišla víra, byli jsme zajatci, které zákon sřežil pro chvíli, kdy víra měla být zjevena. ²⁴Zákon byl tedy naším dozorcem až do příchodu Kristova, až do ospravedlnění z víry.“

ST 26. března – NAPLNĚNÍM ZÁKONA JE LÁSKA

Ř 13:8-10 „⁸Nikomu nebud'te nic dlužni, než abyste se navzájem milovali, neboť ten, kdo miluje druhého, naplnil zákon. ⁹Vždyť přikázání ‚nezcizoložíš, nezabiješ, nepokradeš, nepožádáš‘ a kterákoli jiná jsou shrnuta v tomto slovu: ‚Milovati budeš bližního svého jako sebe samého.‘“ ¹⁰Láska neudělá bližnímu nic zlého. Je tedy láska naplněním zákona.“

Ga 5:14 „Vždyť celý zákon je shrnut v jednom slově: Milovati budeš bližního svého jako sebe samého!“

Mt 23:23.24 „²³Béda vám, zákoníci a farizeové, pokrytci! Odevzdáváte desátky z máty, kopru a kmínu, a nedbáte na to, co je v Zákoně důležitější: právo, milosrdenství a věrnost. Toto bylo třeba činit a to ostatní nezanedbávat. ²⁴Slepi vůdcové, cedíte komára, ale velblouda spolknete!“

Dt 5:12-15 „¹²Dbej na den odpočinku, aby ti byl svatý, jak ti přikázal Hospodin, tvůj Bůh. ¹³Šest dní budeš pracovat a dělat všechnu svou práci. ¹⁴Ale sedmý den je den odpočinku Hospodina, tvého Boha. Nebudeš dělat žádnou práci ani ty ani tvůj syn a tvá dcera ani tvůj otrok a tvá otrokyně ani tvůj býk a tvůj osel, žádné tvé dobytče ani tvůj host, který žije v tvých branách, aby odpočinul tvůj otrok a tvá otrokyně tak jako ty. ¹⁵Pamatuj, že jsi byl otrokem v egyptské zemi a že tě Hospodin, tvůj Bůh, odtud vyvedl pevnou rukou a vztaženou paží. Proto ti přikázal Hospodin, tvůj Bůh, dodržovat den odpočinku.“

Iz 58:13.14 „¹³Jestliže v den odpočinku upustíš od svých pochůzek, od prosazování svých zálib v můj svatý den, nazveš-li den odpočinku rozkošným, svatý den Hospodinův přelstivým, budeš-li jej slavit tak, že se vzdáš svých cest, že přestaneš hovět svým zálibám a nepovedeš plané řeči, ¹⁴tu naleznáš rozkoš v Hospodinu „a já ti dovolím jezdit po posvátných návrších země a z dědictví tvého otce Jáкова tě budu živit.“ Tak promluvila Hospodinova ústa.“

Iz 58:3-10 „³Proč se postíme, a nevšimáš si toho? Pokořujeme se, a nebereš to na vědomí. Právě v den, kdy se postíváte, hovíte svým zálibám a honíte všechny své dělníky. ⁴Postíte se jenom pro spory a hádky, abyste mohli svévolně udeřit pěstí. Nepostíte se tak, aby bylo slyšet váš hlas na výšině.“

⁵Což to je půst, který si přeji? Den, kdy se člověk pokořuje, kdy hlavu sklání jako rákos, žínici obléká a popelem si podestýlá? Dá se toto nazvat postem, dnem, v němž má Hospodin zalíbení? ⁶Zdalipak půst, který já si přeji, není toto: Rozevřít okovy svévolí, rozvázat jha, dát ujařmeným volnost, každé jho rozbit? ⁷Cožpak nemáš lámat svůj chléb hladovému, přijímat do domu utištěné, ty, kdo jsou bez přístřeší? Vidíš-li nahého, obléknot ho, nebýt netečný k vlastní krvi? ⁸Tehdy vyrazí jak jitřenka tvé světlo a rychle se zhojí tvá rána. Před tebou půjde tvá spravedlnost, za tebou se bude ubírat Hospodinova sláva. ⁹Tehdy zavoláš a Hospodin odpoví, vykřikneš o pomoc a on se ozve: „Tu jsem!“ Odstraníš-li ze svého středu jho, hrozcící prst a ničemná slova, ¹⁰budeš-li štědrý k hladovému a nasytíš-li ztrápeného, vzejde ti v temnotě světlo a tvůj soumrak bude jak poledne.““

ČT 27. března – „NADE VŠE MĚJTE LÁSKU JEDNI K DRUHÝM“ -jcHB

Jk 2:5-9 „⁵Poslyšte, moji milovaní bratři: Cožpak Bůh nevyvolil chudáky tohoto světa, aby byli bohatí ve víře a stali se dědici království, jež zaslíbil těm, kdo ho milují? ⁶Vy jste však ponížili chudého. Cožpak vás bohatí neutiskují? Nevláčeji vás před soudy? ⁷Nemluví právě oni s pohrdáním o slavném jménu, které bylo nad vámi vysloveno? ⁸Jestliže tedy zachováváte královský zákon, jak je napsán v Písmu: „Milovati budeš bližního svého jako sám sebe,“ ⁹dobře činíte. Jestliže však někomu straníte, dopouštíte se hříchu a zákon vás usvědčuje z přestoupení.“

Jk 2:1-4 „¹Bratři moji, jestliže věříte v Ježíše Krista, našeho Pána slávy, nesmíte dělat rozdíly mezi lidmi. ²Do vašeho shromáždění přijde třeba muž se zlatým prstenem a v nádherném oděvu. Přijde také chudák v ošumělých šatech. ³A vy věnujete svou pozornost tomu v nádherném oděvu a řeknete mu: „Posad se na tomto čestném místě,“ kdežto chudému řeknete: „Ty postůj tamhle, nebo si sedni tady na zem.“ ⁴Neděláte tím mezi sebou rozdíly a nestali se z vás soudci, kteří posuzují nesprávně?“

J 13:34,35 „³⁴Nové přikázání vám dávám, abyste se navzájem milovali; jako já jsem miloval vás, i vy se milujte navzájem. ³⁵Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku jedni k druhým.““

1J 4:8,16 „⁸Kdo nemiluje, nepoznal Boha, protože Bůh je láska. ¹⁶Také my jsme poznali lásku, kterou Bůh má k nám, a věříme v ni. Bůh je láska, a kdo zůstává v lásce, v Bohu zůstává a Bůh v něm.“

1J 3:11 „Neboť to je zvěst, kterou jste slyšeli od počátku: abychom se navzájem milovali.“

1J 4:20,21 „²⁰Řekne-li někdo: „Já miluji Boha,“ a přitom nenávidí svého bratra, je lhář. Kdo nemiluje svého bratra, kterého vidí, nemůže milovat Boha, kterého nevidí. ²¹A tak máme od něho toto přikázání: Kdo miluje Boha, ať miluje i svého bratra.“

1Pt 4:8 „Především mějte vytrvalou lásku jedni k druhým; vždyť láska přikryje množství hříchů.“

Žd 10:24 „Mějme zájem jeden o druhého a povzbuzujme se k lásce a k dobrým skutkům.“

1Te 3:12 „Nechť Pán dá bohatě růst vaší vzájemné lásce i lásce ke všem, tak jako i my vás milujeme.“

PÁ 28. března – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečtěte si 70. kapitulu „Ježíšův princip“ z knihy Touha věků (DA 637–641; TV 408–411).

„Lidem, kteří slouží svým bližním, poslouží nebeský Pastýř. Budou pít vodu života a budou nasyceni. Nebudou toužit po vzrušujících zábavách a změnách ve svém životě. Jejich hlavním zájmem bude záchrana lidí, kteří spějí k zahynutí. Vždy budou svému okolí prospěšni. Vykupitelova láska lidi spojuje a sjednocuje.“

Uvědomíme-li si, že jsme Božími spolupracovníky, budeme se z celé duše radovat z jeho zaslíbení a nadšeně o nich vyprávět druhým. Když Bůh povolal Mojžíše, aby sloužil nevzdělanému, neukázněnému a vzpurnému lidu, dal mu zaslíbení: „Já sám půjdu s vámi a dám vám odpočinutí.“ „Já budu s tebou!“ (Ex 33,14; 3,12). Tato slova jsou určena všem, kdo jako Kristovi zástupci pomáhají sužovaným a trpícím lidem.“ (DA 641; TV 411)

Otázky k rozhovoru

1. Přečtěte si text 1K 13,4–8. Jak celá tato kapitola objasňuje, jakými lidmi bychom měli být?
2. Co odděluje ovce od kozlů v Mt 25,31–46? Jak můžeme porozumět Ježíšovým slovům, aby nás to nepřivedlo k nesprávnému učení o spasení ze skutků?

3. Jak rozumíte slovům ze čtvrtého citátu: „Pokud žijeme podle jeho slov [...] a milujeme svět, jako jej miloval on, naplníme jeho poslání. Jsme připraveni pro život v nebi, neboť máme nebe ve svém srdci.“ (DA 641; TV 411) Co tato slova prozrazují o tom, jaký je Bůh a nebe? Jak můžeme ve svém životě prožívat již dnes prvky nebe a šířit Boží lásku tak, aby přinášela světlo a spravedlnost utlačovaným a potřebným?

4. Jaké praktické kroky byste měli učinit ve vašem místním sboru, aby odrážel Boží zájem o lásku a spravedlnost ve vaší místní komunitě? Co děláte dobře? Co potřebujete zlepšit a na co se více zaměřit? Jaké konkrétní kroky můžete podniknout sami nebo společně, abyste jednali podle toho, co jsme se naučili o Boží lásce a spravedlnosti?

1K 13:4-8 „⁴Láska je trpělivá, laskavá, nezávidí, láska se nevychloubá a není domýšlivá. ⁵Láska nejedná nečestně, nehledá svůj prospěch, nedá se vydráždit, nepočítá křivdy. ⁶Nemá radost ze špatnosti, ale vždycky se raduje z pravdy. ⁷Ať se děje cokoliv, láska vydrží, láska věří, láska má naději, láska vytrvá. ⁸Láska nikdy nezanikne. Proctví – to pomine; jazyky – ty ustanou; poznání – to bude překonáno.“

Mt 25:31-46 „³¹Až přijde Syn člověka ve své slávě a všichni andělé s ním, posadí se na trůnu své slávy; ³²a budou před něho shromážděny všechny národy. I oddělí jedny od druhých, jako pastýř odděluje ovce od kozlů, ³³ovce postaví po pravici a kozly po levici. ³⁴Tehdy řekne král těm po pravici: „Pojďte, požehnaní mého Otce, ujměte se království, které je vám připraveno od založení světa.“ ³⁵Neboť jsem hladověl, a dali jste mi jíst, žíznil jsem, a dali jste mi pít, byl jsem na cestách, a ujali jste se mne, ³⁶byl jsem nahý, a oblékli jste mě, byl jsem nemocen, a navštívili jste mě, byl jsem ve vězení, a přišli jste za mnou.“ ³⁷Tu mu ti spravedliví odpoví: „Pane, kdy jsme tě viděli hladového, a nasýtli jsme tě, nebo žíznivého, a dali jsme ti pít? ³⁸Kdy jsme tě viděli jako pcectného, a ujali jsme se tě, nebo nahého, a oblékli jsme tě? ³⁹Kdy jsme tě viděli nemocného nebo ve vězení, a přišli jsme za tebou?“ ⁴⁰Král odpoví a řekne jim: „Amen, pravím vám, cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mně jste učinili.“ ⁴¹Potom řekne těm na levici: „Jděte ode mne, prokletí, do věčného ohně, připraveného d'áblu a jeho andělům!“ ⁴²Hladověl jsem, a nedali jste mi jíst, žíznil jsem, a nedali jste mi pít, ⁴³byl jsem na cestách, a neujali jste se mne, byl jsem nahý, a neoblékli jste mě, byl jsem nemocen a ve vězení, a nenavštívili jste mě.“ ⁴⁴Tehdy odpoví i oni: „Pane, kdy jsme tě viděli hladového, žíznivého, pcectného, nahého, nemocného nebo ve vězení, a neposloužili jsme ti?“ ⁴⁵On jim odpoví: „Amen, pravím vám, cokoliv jste neučinili jednomu z těchto nepatrných, ani mně jste neučinili.“ ⁴⁶A půjdou do věčných muk, ale spravedliví do věčného života.““

18:30